

Politicorvm Libri Decem

Contzen, Adam

Colonia, [1621]

Cap. XXX. Deus Maozim non est sacrificium Missæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95437](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95437)

Pontifices
pauci mali.

nelaos, qui veterem Ecclesiam turbant. Maxima gloria Ecclesiae est, iam ducentos & triginta septem numerari Pontifices, inter eos tres & triginta continuos martyres esse, exsequentibus tot martyres, tot sanctitate, & doctrina illustres, ut ne inimici quidem pro triginta castis, vnum impudicum ex eis nominare possint, & quidem omnibus omnium temporum calumniis adiuti. Regnum, principatum, comitatum mihi date, in quo tam multi boni, tam pauci mali. Scio non posse id a vobis fieri. Hæc est tamen peruersitas generationis adulteræ, geniminum viperinorum prædicantium, quorum mendacia damnationem habent, ut quæ ipsi faciunt, aliis imputent. Quis vero miretur de priscis illos fingere, qui in præfentes, scientes, volentes omnia fingunt? omnes Alexandrum sextum improbum quidem sed qui plura, quam fecit mala audire coactus est, in mediū producant. Sed cur alios omittunt, quos eximie laudant historiae, cur suorum scelera non meminerunt?

CA P V T XXX.

Deus Maozim non est sacrificium Missæ.

Deus Maozim apon-
tifice nō co-
latur.

§. 1. **V**ers. 38. & 39. ita describitur ille Deus, Deum autem Maozim in loco suo venerabitur, & Deum quem ignorauerunt patres eius colet auro, & argento, & lapide pretioso, rebusque preciosis, & faciet ut munit Maozim cum Deo alieno. Hebraeus textus habet, והוא על כנור ביעזים vel eloha Maghut-zim ghal canno. Deum Maghozim in loco, vel throno suo 70. vertunt דֵּיּוּן יִשְׁרָאֵל Deum fortissimum, Aq. דֵּיּוּן יִשְׁרָאֵל Deum fortitudinum, alii tamen legunt, דֵּיּוּן יִשְׁרָאֵל Deum fortem.

Deus munitionum.

Versum 39. sic vertunt Græci, καὶ ποιήσει τοὺς ὅπλῳματά σου κατασκευάσει, & faciet munitionibus refugorum cum Deo alieno. alia lectio: καὶ ποιήσει τοὺς ὅπλῳματά σου πάλαι, & faciet ut firmet munitiones cum Deo alieno. Lutherus vertit: Aber an desß statt wird er seinen Gott Mauszim ehren. & in v. 39. Und wird denen die ihm helfen stärken Mauszim / mit frembden Gott. Vbi quidem in vers. 38. sine intelligentia linguæ hebrææ והוא על כנור ghal canno vertit, an desß statt loco eius, cum expresse sit, super loco eius, vel super loco suo. In vers. 39. si in verbo למבצר lemibkere, puncta mutauit, ostendit ead scripturæ essentiam non pertinere. Sensus verborum est; Fore ut Antichristus Deum Mausim, munitionum colat, Deum nouum quem veteres ignorauerunt, has autem munitiones firmabit cum Deo alieno; nam in munitionibus collocabit homines impios & superstitiosos, in illis colent ipsum diabolum. Nec mirum est eum nullum colere, & hunc tamen colere. Nam magus futurus est, se pro Deo palam venditabit, ut olim impii reges fecerunt, sed quia vtetur ope demonis, eum horrebit, & clam colet, etiam familiaribus eius in eadem Dæmonolatria occupatis.

Antichristus palam
non colet
Deū, clam
demonem
adorabit.

§. 2. Varie tamen interpretantur; Scholia Græca. τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν, ὃν ἀποποιήσονται οἱ ἰουδαῖοι σέβαντες, ἐν τῷ ναῷ δοξάσει, ὅπως εἴς ἀπὸ τῶν τῶν ἰουδαίων ἀνίστη. Deum fortem, quem Iudæi se colere simulant, in templo honorabit, quem quidem ipse ad decipiendos Iudæos erigit. Ita & alii, nam Deus verus dicitur in scriptura Deus fortitudinis. Psalm. 26. 1. & Psalm. 30. 3. Ita Hæretici Bruchthonus, Iunius, Tremell. qui vocant Deum Israëlis. Theodoretus ipsum Antichristū dicit Deum Mausim, futurum enim ut se ipse glorificet, nam δῆσται est in græco, & דָּבָר iecabed in Hebræo. Neque hoc mirum, olim tantæ infantiæ fuisse exempla, Caligula se cum Deum fecisset, ipse sibi sacrificabat.

Caligula
Deus, & ipse
sibi sacerdos.

Lutherus in not. marginali vocat, Deum presidium, sed in præfatione. Deum munitionum asserit, esse in templis, in monasteriis, quæ sunt instar arcium, & munitionum, collegia, inquit, Pape seruiunt. Speciatim autem voluisse dicere Deum missæ, sed indignatione fregisse vocabulum missæ, & vocasse Mausim, munire autem Maozim esse curare omnia, quæ ad missam pertinent. Strigelius Lutheranus Maozim esse omnem cultum idolatricum, adorationem Eucharistiae, prohibitionem coniugiorum.

§. 3. Dicendum est, primo. Non esse Deum verum Israelitarum: nam aduersus illum Deum, aduersus Deum Deorum confurget. Non igitur eum venerabitur.

Maozim
non est ve-
rus Deum.

Secundo. Non est ipse Antichristus, quia eum colet auro, argento, quo modo se ipse nequaquam colet. Deinde scriptura loquitur de Antichristo, & Deo illius tanquam de diuersis.

Nō ipse An-
tichristus.

Tertio. Non est sacrificium Eucharistiae, seu Christus in Eucharistia, vel, in missa. Quia non colitur in munitionibus, sed in omnibus templis, in plateis, deinde Christum sic coluerunt patres nostri. Tertio. Antichristus publice ipse supra omnem Deum colitur, non igitur publice Christum sibi Deum esse dicit.

Christus nō
soli munitionibus co-
latur.

Quarto. Deus Maozim non sunt ieiunia, cælibatus, & similia. Primo, quia hæc sunt cultus Dei, at Maozim est ipse Deus, quod si Deus Maozim dicitur Deus munitionum, seu fortitudinis, ineptissima est interpretatio, si Deus fortitudinis, dicitur, Deus delectus ciborum, cælibatus, & similitum. Secundo. Quis cælibatum & ieiunia colit auro, & argento, & rebus preciosis: sic epulæ, & thalami coluntur. Tertio. Virginitas cæstus, & vota castitatis iam olim in Ecclesia visitata sunt, & multa ieiunia, non sunt ergo noui dii quos non nouerunt Patres nostri. Non ergo Deum Maozim Papa colit, vel munit.

Maozim
nō sunt ieiunia, &c.

Est igitur Deus ille, Deus quem virum, & potentia suæ auctorem conservatoremque Antichristus arbitratus cum suis colet magna cura, & sumptu, idque in locis munitis, in locis thesaurorum. Sacrificium iuge, agnus immaculatus tantum abest à Maozim, quantum Christus à Belsal.

CA P V T XXXI.

Reges Austri contra Papam pugnaturi non sunt.

§. 1. **V**ers. 40. Et in tempore præfinito præliabitur aduersus eum rex Austri, & quali tempestas veniet, aduersus illum rex Aquilonis, veniet contra illum rex Aquilonis in carribus & equis: & in classe magna, & ingredietur terras & coneret & pertransiet, & introibit in terram gloriosam, & multi corruent, hæc autem sola saluabuntur de manu eius, Edom & Moab & principum filiorum Ammon.

Plerique ministrorum hæc verba, & sequentia omittunt, quia nullo modo Pontifici accommodari posse vident. Quia in re conscientiam cauteriatam penitus produnt. Si enim huic regi attributa non conueniunt Papæ, quo ore cætera illi attribuunt? Sed tamen nunc inuentus est, qui se opponeret, & etiam hæc ipsa in Pontificem dicta assereret, est vero Paulus Laurentii, qui in præfatione copiam sapientiae sibi, ex veritate non ex humilitate deesse fastus, alterius prædicantis, qui conciones eruditas appellarat, elogio stulte credidit, & euulgauit. Audire igitur delirum iuuat. pag. 38. Tertio dicit Angelus apud Prophetam de casu huius idolatriæ, qualem finem habitura sit, nempe cum pompa & fastus illius in fastigio erit, cadere incipiet & in nihil abire, de quo textus ita habet: Rex Austri aduersus eum præliabitur, & rex Aquilonis veniet contra eum.

Prisca ar-
rogantia est,
quæ soluere
nō possunt,
dissimulare.

Hic audi-